

Gasos lacrimògens contra l'esperança

Dm, 9/04/2019 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

Recordo que fa uns quants anys, quan era un jove de fe inquieta m'impresionà un petit comentari animant pregar llegint el diari. Des de llavors, sempre he buscat en els diaris, o en les meves lectures en general, motius per pregar. No cal buscar massa. Cada pàgina dels diaris hi ha molts motius que estimulen posar-se en mans de Déu. L'altra dia a primera plana d'un diari, amb lletra destacada deia *"Dos milers de refugiats de la Caravana del Raig d'Esperança van reunir-se a la frontera amb Macedònia per intentar sortir de Grècia, on porten anys atrapats "sense diners ni futur". La policia va barrar-los el pas amb l'ús de gasos lacrimògens"*. Quina ironia mordaç pels refugiats, volien esperança i varen rebre gasos. La situació en els camps de refugiats és desesperada. No hi ha futur i el present és per no viure'l.

Aquesta situació m'ha evocat un fragment dels impropis que recitarem el Divendres Sant. Magnífic cant sobre els retrets que Déu fa a la humanitat a través de Jesús agonitzant en la creu. Cada retret acaba amb un colpidor després, amb el refrany *Popule meus, quid feci tibi? Aut in quo contristavi te? Responde mihi*. (Poble meu, ¿què t'he fet? ¿en què t'he entristit?, respon-me!). De tots els impropis, el que passà amb la gent de la Caravana de l'Esperança em recorda dos exclamacions colpidores: *"Jo, al desert et vaig alimentar amb manà, i tu m'has pegat bufetades i assots. Jo et vaig donar per beure aigua saludable d'una roca i tu m'has donat fel i vinagre"*. Els refugiats s'alcen davant nostre per recordar-nos que la seva situació és el resultat dels jocs geo-estratègics dels països occidentals. Ells han carregat sobre seu el desastre d'uns poders mundials que juguen impúdicament amb els pobles i que, en lloc d'un cor misericordiós, només saben respondre amb més dolor. La crisi dels refugiats a deixat d'ocupar espai als tele-notícies, però res ha canviat en la situació de milers de persones que només aspiren a tenir un raig d'esperança. La seva dissort segueix clamant justícia. Respon-me, ens demana Jesús des de la creu.